

ud fra, at det er det, regeringen anmoder om Folketingets bistand til. Men det kræver lidt ærlighed.

I sidste uge var der økonomer, der kom med et udsagn om, at vi måske i fremtiden ikke kunne betale folkepension, fordi man ikke ville være i stand til at finansiere den almindelige folkepension. Men her er der noget interessant: Hvis vi på den ene side mener, at vi har råd til at betale 60 mia. kr. i renteudgift, og hvis vi kan finansiere ledige for en udgift på 60 mia. kr. – det er jo det, der står i finansloven, ca. 12 mia. kr. til efterløn og i underkanten af 50 mia. kr. til dagpengeydelse i øvrigt – har vi jo 2 gange 60 mia. kr., altså 120 mia. kr.

Det giver os mulighed for at finansiere andre ydelser, herunder folkepensionen, som alene udgør ca. 47 mia. kr. i 1995. Hvis den politiske vilje er til stede, er der altså en frihed til at tage fat på rentebetalinger og dagpengeydelse, som vi burde udnytte.

Hvad kan vi gøre for at reducere dagpengeydelse? Jeg taler ikke om totalbeløbet, jeg taler om at reducere antallet af de personer, der har brug for dagpengeydelse. Der er nogle, der har fundet løsningen, nemlig orlovsordninger. Det er en succeshistorie; det kan vi høre fra arbejdsministeren og andre, og vi kan læse det i avisen. Den 10. oktober stod der i Politiken med store typer, at orloven skaber mange job, og det var også det glædelige, positive budskab, der kom ud i morgenradioavisen tre gange: Orloven skaber mange job.

Men når man læser, hvad det egentlig drejer sig om, er det en undersøgelse fra HK, hvor man har undersøgt, hvor mange stillinger der bliver genbesat i forhold til det antal personer, der har fået orlov. Undersøgelsen viser, at 16.000 HK-ansatte har fået orlov, og af disse 16.000 stillinger, der er blevet ledige, er de 12.000 blevet genbesat. Det er det, man kalder, at orloven skaber mange job. Men hvis man spørger Peter i 7. klasse, siger han: Jamen skaber det job? Vi havde 16.000 stillinger, og nu er der 12.000 stillinger, så der er da forsvundet 4.000. Hvordan kan vi overhovedet have et ordentligt politisk debatklime i Danmark, når nogle forsøger at give indtryk af, at orlovsordninger er noget, der skaber arbejdspladser, mens resultatet er, at man nedlægger arbejdspladser?

Derfor vil jeg også godt sige, at vi gerne vil diskutere, hvordan vi kan få ansvarlighed ind i vores orlovssystem. Økonomiministeren, finansministeren og den socialdemokratiske ord-

fører har fået advarselssignaler, har kunnet læse teksten. Hvis man læser vismandsrapporten for juni 1994, tillod vismændene sig den frihed – selv om det ikke alle steder var lige populært – at analysere virkningerne af orlovsordningerne. Og hvad kom de frem til? De tog udgangspunkt i et årsniveau på 40.000 orlovspersoner, og hvad var prisen for 40.000 helårspersoner på orlov? Jo, siger vismændene i deres regnestykke: 10 mia. kr. på statens finanser. Og det er på sigt, altså med en tidshorizont på 3 til 5 år.

Jeg vil gerne sige, at når det gælder antallet af helårsorlovspersoner, nærmer vi os et niveau på 60.000; det matematisk korrekte tal er nu omkring 57.000, og vi når 60.000 ved årets udgang. Det giver altså en byrde på fremtidens finanslove af størrelsesordenen ca. 15 mia. kr., som vi vel at mærke ikke har finansieret i dag, og derfor vil jeg gerne sige, at det er dybt uansvarligt, hvis man ikke tager reelt fat på den problemstilling nu og ikke etablerer orlovsperioder eller orlovsydelse, hvis stillingerne ikke genbesættes. Det vil vi også gerne drøfte med regeringen i forhandlingerne om finansloven.

Nu er der et spørgsmål, der altid kommer: Hvad vil Venstre – det er noget, hr. Hardy Hansen også nikker genkendende til – underforstået: Det siges aldrig. Vi vil måske ikke afvise, at det ikke altid siges, men her har vi skrevet det ned. Vi skrev det jo i Venstres forslag til ændringer i finansloven for 1995, som er udarbejdet i fællesskab med Det Konservative Folkeparti, og som hedder »På ret kurs igen i 1995«. Det er vores bidrag til finansloven, det er vores præcisering af, hvordan vi kan løse problemerne.

Hvad kan vi f.eks. gøre for beskæftigelsen? Jo, ihukommende at der er nogle byrder, vi har lagt på erhvervslivet, som kunnes fjernes igen, foreslår vi at give erhvervsskattelettelser i en samlet størrelsesordenen af 6,8 mia. kr. Vi beskriver det direkte, og vi anviser finansieringen.

Jeg vil godt nævne enkelte andre områder foruden den øgede erhvervsbeskatning, der ligger i skattereformen, og som vi vil fjerne: Vi ønsker at afskaffe CO₂-afgiften, vi ønsker at lempe generationsskiftebeskatningen, vi ønsker at indføre en egentlig konjunkturudligningsordning, vi vil gerne indføre fradrag for boligvedligeholdelse og hjemmeservice, vi ønsker at etablere et tilskuds-fradragssystem, som skal skabe større mobilitet for de arbejdssøgende og for de folk, der er i arbejde – altså gøre det billigere at beholde et arbejde og få et nyt arbejde uanset geografiske problemer – og vi ønsker at styrke forskningen.